

AMICULU FAMILIARU

Apare totu in a două Domineca. — Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 5 fl., pe unu semestru 2 fl. 50 cr., pentru Romani'a si Tierile latine pre unu anu 13 franci — lei noi, pre unu semestru 7 franci — lei noi.

FLORIC'A LUI DRAGANU.

Novela.
(Urmare.)

Petranulu ostasiu era esaltatu. Cuvintele lui erau eruptiunea unei patime ostasiesci — de-antăiu puternica, apoi din ce in ce stramutându-se intr'unu accentu alu dorerei până mai pre urma incetă cu ochi plini de lacrimi.

Oh iubite tata, dise copil'a emotiunata. Domnulu Stefanu e trédiu, si care tiéra pe pamentu are unu domnu cum are Moldov'a? Moldovenii suntu la otara, si cene se bate cá Moldovénulu? Cându a fostu lasiu Moldovénulu in lupta? — Betranii slabescu si-i urméza altii, teneri, cu poteri nóue dar' cu acel'asi sufletu si cu acelea-si virtuti. Fii liniscitu, te rogu, tiér'a are voinici si tatarulu se va re'torná cu rusine. Tu ai ereditu din betrani o sabia vitéza, o-ai portatu cu fala si o lasi nepatata . . .

— Cui? sbierá betranulu ostasiu si sari in petióre cá musicatu de sierpe.

— Cui? strigá éra.

Ochii copilei se âmplura de lacrimi.

Dar' betranulu observá dorerea ei si o prinse de mâna si incepú a o mangaiá.

Si se mangaiá unulu pe altulu asié cum se potu mangaiá două suflete bune si iubitóre.

Dupa unu tempu continuá:

— Nu te superá, dragutia, — asié de multu am iubitú tiér'a, campani'a, si glori'a. Vedi drag'a tatei — si-si desvali o parte a fruntei tragundu-si perii albi la

o parte — vedi drag'a tatei, aci e taiatura afunda — mi-o-a datu unu tataru 'nainte de ast'a cu doue-dieci de ani — a fostu voinicu bravu, lovitura bine-chibzuita, lovitura indesata — cu acést'a-su detoriu inca. Am picatú de pe calu si nu i-o-am potutu re'ntórce. Orjulu de omenia nu móre detoriu, si Moldovénulu si platesce ce a primitu in lupta, pâna atunci nu póte mori. Am slabitú, m'au lasatu poterile, si tatarului remanu detoriu. Draganu trece cá unu focu mare — cene va plati detoriile mele?

Florica era rumena cá o flóre. Privi lungu la tata-seu apoi dise unu cuventu — unu cuventu fatalu: — Eu!

Betranulu zimbí cu fericire si strinse capulu copilei la peptu.

— Leulu nasce leu, drag'a tatei, copil'a tatei. — Femeile inse au altu rol, puicutia, armele suntu pentru barbati.

— Eu tata — dise copil'a resoluta. Pe Chanu-tataru 'lu va invinge o femeia, si acésta femeia va fi Florica lui Draganu.

Era nópte. Ventulu suffá fantasticu pe su feresti, se parea cá si elu dicea cev'a in acestu momentu solemnu.

* * *

Nópte buna! dise betranulu, sarutandu fruntea Floriceii. Nópte buna, bucuri'a sufletului meu. Culca-te si dormi in pace, si viséza-te tu cu raiulu vietiei, cu fericirea teneretieloru tale.

— Nópte buna, tata draga. Dormi liniscitu si viséza visulu fericitiloru, viséza cá nu iubescu nimenea cum te iubescu eu pe tene.

Copil'a a esitu.

Si a intratu in odai'a s'a, o odaia mica si arangiata cá o capela santa. O mesutia mica, alt'a de toileta, unu patu, câte-va scaune, — si pe pareti icóne sante: patimile mântuitoriului insirate in siru chronologicu, apoi de-asupra patului inca doue icóne: un'a a preacuratei Marie si ce'alalta o icóna asemenea santa: icón'a mamei ei.

Floric'a se apropiá de mesutia, redicá o cuthia mica si scóse unu biletu.

Pe acestu biletu scrise: „Vino indata!“ — Apoi chemá unu servitoriu si i-lu dadú.

— Ambla in degete, incetu, se dórma liniscitu ... Betranulu Draganu inse nu dormiá.

Dupa-ce se-a departatu copil'a, 'si-a chiamatu servitoriulu.

— Adi amu serbatóre, baiete — dise betranulu.

Servitoriulu erá albu pe capu, dar' Draganu 'i dicea baiétu. Asié i-a disu 'nainte de ast'a cu patru-dieci de ani, asié-i dicea si astadi.

„Hainele mele“ erau vèstmentele de parada militare.

— Ada-mi hainele, voiu se me imbracu.

Servitoriulu cunoscea virtutile, slabitiunile si capriciile betranului, deci se departá.

Si-i aduse mondurulu de parada, brêulu intr'auritu, calciuni cu pinteni, sabi'a cea draga. Si betranulu se imbracá cu ajutoriulu servitoriului din capu pâna in petóre, apoi luá sabi'a in mana si prinse a taiá cruci in drépt'a si in stâng'a prin aeru.

Si in ochii lui ardea o facara ce nu o vedi numai in ochiu teneru, faci'a i-o inundá unu feliu de rosiétia si se pareá mai teneru cu doue-dieci de ani.

Servitoriulu totu tacea si facea cum i se demandá.

— Te gata baiete, vomu porni la Sucév'a. Tata-rulu vine, tíer'a e in arme, — — voiu merge la curte se véda, se scie Moldov'a cá Draganu mai traiesce.

— Hei, suntemu betrani, stapâne, — calea-e lunga si obositóre, — altii suntu chiamati adi . . .

— Betrani, baiete, betrani; dar' sufletulu e teneru in noi. Vrêu se mai stau la drépt'a lui Stefanu pe unu momentu, apoi se stringu man'a tovarasiloru si se-i petrecu unu pasiu. Vomu porni si noi adi mâne pe o cale lunga, se ne petróca si ei — tovarasii.

Servitoriulu se pleca si esí.

— Numai in degete, incetu . . . se dórma Floric'a — numai incetu — striga betranulu dupa elu.

Apoi s'a pusu pe unu braçiaru mare si a prinsu a meditá.

— Numai incetu, se dórma Floric'a; dar' Floric'a nu dormiá.

Ah, nu póte dormi acelu ce s'a angagiatu la ce'a ce s'a angagiatu ea.

Si mai erá inca cev'a ce nu o lasá pe ea se dórma,

cev'a 'naltu si luminatu cá si ceriulu, afundu cá si marea, largu cá totu pamentulu mai dulce cá visurile dulci si imbetatoriu cá mórtea

Edificiulu avea o terasa larga, si in jurulu ei arbori stufosi si verdi. Pe acésta terasa siedea Floric'a. In anim'a ei dóue sêntiuri, unulu luminatu cá ceriulu, altulu intunecatu si greu cá pamentulu.

Lânga ea — mâna in mâna — unu Capitanu din óste, unu voinicu cá unu bradu.

Lun'a erá pe ceriu si luminá fantasticu, amorulu in sinu si luminá si mai fantasticu, Crengile arboriloru se inchináu si se 'ndoiau cá si cându si ele s'aru inchiná sentiului ce fericesce teneréti'a, — si ventulu de véra asié de doinicu sioptea o siópta santa, o limba pe care numai cei teneri o precepu.

— Sandre, incepú Floric'a, si la acestu cuventu erumpse in plânsu.

— Sandre, va vení o dí, cându, departe unulu de altulu, aruncati in virtegiulu sortiei, espusi la ispite — amorulu nostru va fi pusu la probe mari, — crede-vei si atunci cá te iubescu?

Junele o strinse in braçie cu o dragoste infinita.

— Florica, 'naintea lui Ddieu esti fidantiat'a mea. Ddieu a auditu cuventulu: te iubescu, — si se trecemu prin tóte valurile si fatalitatile vietiei — eu nu voiu credu decátu ce'a ce ai disu tu: te iubescu.

— Va vení o dí, Sandre, cându tóta lumea va díce, vei vedé tu cu ochii cá alergu dupa unu fluturu, si acelu fluturu nu va fi asia de fericitoriu cá amorulu nostru. Tóta lumea, se póte ca-mi va díce nebuna — crede-vei si atunci ca te iubescu?

— Oh Florica, drag'a sufletului meu. Lumea crede dupa credinti'a ei, amorulu crede dupa credinti'a lui. Eu credu ce'a ce dici tu si nu voiu desperá in veci.

— Va vení o dí Sandre, si acést'a dí va fi grea, cându eu 'mi voiu imbiá mân'a unui barbatu, si póte ca va vení apoi si cea din urma cându va trebui se-mi tienu cuventulu — crede-vei si atunci ca te-am iubit?

Pe faci'a junelui se trasé o cétia palida cá unu velu de mortu.

— Ce'a ce ai dísu tu Florica, ace'a e credinti'a mea. Credu in Ddieu si in amorulu care me fericesce.

— 'Ti multiamescu Sandre, — Domnedieu binecuvinte credinti'a t'a si amorulu nostru. Mâne pleci la óste, am doritu se-ti mai spunu acestea cuvinte grele. Mergi cu Ddieu si cu amorulu meu. De vei cadé in lupta, voiu vení la tine; ér' de vei re'torná si nu vei mai aflá pe Floric'a — plânge unu siru de lacrimi, cununa pe mormentulu meu.

Si lun'a asia de fantasticu priviá, si frundi'a asia de doinicu plângea. . . (Va urmá)

V. R. BUTICESCU.

LA OCASIUNEA PROCLAMAREI
ROMÂNIEI DE REGATU.

(14/26 Martiu 1881.)

Cantecul de bucuria.

Cânta lir'a mea iubita
Cânta dulce armonii,
Cânta-asié cá se resune
Ale Daciei campii!

Viersulu teu se se avênte
Peste vai peste Carpati,
Pân' la Dunare si mare,
Pân' la fratii 'ndepartati...

Pâna unde mai resuna
Viersulu dulce romanescu,
Pâna unde fii de-ai Romei
Respanditi se mai gasescu...

Se vestésca cu mândria
Câ poporul meu iubitu
Dupa seculi de urgia
Astadi este fericitu...

Astadi visulu celu de auru
Ce stramosii l'au visatu,
Dupa-atâtea chinuri grele
Éta, s'a realizatu.

Si pe ceriulu Romaniei
Steu'a mândra-a resaritu,
Steu'a mândra-a fericirii
Ce-a luci necontenitu.

Éra scump'a Romanie
Asta tiéra de vitegi
Cá o fee din poveste
Stâ 'naintea lumei-'ntregi.

Si strainii î-i admira
Chipulu svavu fermecatoriu,
Ér' dusîmanulu in turbare
O privesce cu fiuru...

Câ-ci romanulu tiêne minte
De dusîmani si 'mpilatori;
Si-alui braçiu in resbunare
Este greu... destruitoriu.

Lasa fia!... Tu Romane
Cânta numai ne'ncetatu:
„Se traiésca Romani'a
Cu-alu ei Rege 'ncoronatu;

Si Regin'a gratiôsa
Alu nost' scumpu, placutu odoru
Ce-si iubescu cu ardóre
Tiér'a si alu ei poporu!"

Si-acestu cântu se-lu repetiésca
Totu romanu-adeveratu;
Ce doresce-a-si vedea némulu
Mândru, mare si 'naltiatu!

(Oradea-mare.)

FLORIANU SELAGEANU.

ODA

Majestatiloru S'ale Regelui Carolu I si Reginei Elisabet'a.

Dorulu sântu alu Romaniei si stravechi'a ei splendóre
Ce 'ntr'a neamuriloru carte, viscolulu le-au fostu închisu,
Domnedieu dându-Ti putere si unu sufletu cu ardóre,
La lumin'a dilei astadi de-a T'a mâna s'a deschisu.

Dî frumôsa de marire,
Alu animei nóstre cultu;
Dî de vecinica iubire,
Ce te asceptám de multu:
Te salutu!
Te salutu!

Cându alu vietiei vêntu sufíase, si Balcanii se clatira,
Éra mórtea incrunzata, ecatombe secerá,
Ai sburatu cu-ai tieriei vulturi, si-Ai luptatu, si multi perira
Inse glori'a romana, susu pe steaguri fluturá.

Dî frumôsa de marire,
Alu animei nóstre cultu;
Dî de vecinica iubire,
Ce te asceptám de multu:
Te salutu!
Te salutu!

Din acelu sânge de martiri, lacrimi mari de libertate,
Si din gemetele stinse, cânturi reci de 'nvingatori,
Resari Independenti'a. Lupt'a fû pentru dreptate,
Si coron'a Romaniei, aparea 'ntr'a dilei diori.

Dî frumôsa de marire,
Alu animei nóstre cultu;
Dî de vecinica iubire,
Te salutu!
Te salutu!

Cá in toiulu de bataia si in pace esti totu Mare,
Câ-ci strabati cu repediune spatiulu lungu unde-Ai purcesu.
Esti amicu artei, culturei si cu sorti de patronare
Imbraci patri'a româna in flamid'a de progresu.

Dî frumôsa de marire,
Alu animei nóstre cultu;
Dî de vecinica iubire,
Ce te asceptám de multu:
Te salutu!
Te salutu!

Unu daru dulce, o lumina, cá o geana angerésca
Intr'unu zimbetu plinu de haruri cade, cade pe sermani;
Si orfanulu cându se 'ntórna desmerdatu se multiamésca,
Striga: mama, e Regin'a! ce-mi dà pâne, strae, bani.

Dî frumôsa de marire,
Alu animei nóstre cultu;
Dî de vecinica iubire,
Ce te asceptám de multu:
Te salutu!
Te salutu!

Din arcanele domniei Ati rãpitu cu focu secretulu
Care léga séu recesce pe supusi de Domnitori.
Anim'a Ve este Mare, sufletulu Ve e decretulu
Ce-i sortitu se îndulcésca pe sermanii muritori.

Dî frumôsa de marire,
Alu animei nóstre cultu;
Dî de vecinica iubire,
Ce te asceptám de multu:
Te salutu!
Te salutu!

Salta scumpa România! si-ti înalția mândr'a frunte,
Regele cu-A S'a Regina de poporu s'a încununatu.
Si din Mare, adi resuna in Carpati, in vârful de munte
Strigatulu betranu de Urta! ce in lumea-a resunatu.

Dî frumósá de marire,
Alu animei nóstre cultu;
Dî de vecinica iubire.
Ce te asceptám de multu:
Te salutu!
Te salutu!

Scumpa tíera, România! anim'a baténdu i-mi díce:
„Cu Regín'a-Elisabet'a ce-i alu provedintiei daru,
Si cu Regele teu Carolu, vei fi mare si fericite!“
Se jurám amoru, credintia, deci pe-alu patriei altaru.

Dî frumósá de marire,
Alu animei nostre cultu!
Dî de vecinica iubire
Ce te asceptám de multu!
Te salutu!
Te salutu!

TRAIÉSCA ROMANI'A SI CAROLU CRAIULU EI!

Periti voi gânduri grele, periti voi lacrimióre
Ce eri inca udarati obrazu-mi intristatu!
Vestiti la lumea mare cá adi e serbatóre; . . .
Cá-unu visu, unu visu de auru e adi realizatu!
Palatulu si colib'a, boeriulu si pastorulu
Unu cugetu aiba astadi, o vóce numai ei . . .
La Dunare, la Carpati adi strige muritoriulu:
Traiésca Romani'a, si Carolu craiulu ei!

Frumósá România! fecióra-'ntre fecióre!
Adi lumea te admira. te-adóra toti ai tei;
Din dî in dî mai mare devine-a t'a splendóre
Ce frange si orbesce dusímánii tei misiei.
'Nainte! totu nainte pe calea inceputa,
Cá-ci ai unu bunu protectoru: pre Domnulu Domnedieu,
Ce grija t'a ti-o pórtá — acasa si la lupta;
Si Domnulu unu fiu are: pre Carolu craiulu teu!

Sermana tierisióra! prin cáta suferintia,
Prin cáte lupte grele trecut'au capulu teu!
Dusímánii . . . ei misiei, credeau cá esti fiintia
Ce 'n veci nu se ridica din somnulu ei celu greu;
Si adi ei negrii 'n fația de négr'a loru mânia
Uimiti de pasiu-ti siguru . . . 'nainte totu mereu . . .
Vedu singuri cá esti tare. Strabun'a vitejia
Le-ai aretatu la Plevn'a cu Carolu craiulu teu!

Dar' cu atát'a numai, cu glori'a-aretata,
Cu sangele teu sacru nu-au fostu indestulati, —
Din anim'a-ti ardiénda cerut'au o bucata . . .
Si tu le-ai datu si-ace'a — cu ochii lacrimati!
Ba, dat'ai chiar' si drepturi la roiu de lipitóre . . .
Se-aretí numai la lume ce sémțiuri nobili ai!
Si dup'-atare probe, adi libera si mare:
Regatu esti, România, si Carolu primu-ti craiu!

Esti libera si mare, regatu esti România!
In mâni-ti adi ti-e tórtea si viitoriulu teu;
Nici nu me temu eu, tíera de dulce armonia,
Cá culmea fericirei nu-o-ajunge genulu teu;

Cá-ci popululu ce scife — cându dulcea tíera cere —
Unitu se fia 'n cugetu: ori cátu de micu ar' fi,
In vinele lui are a lui Samsonu potere!! . . .
Si ast'feliu e-alu teu populu ce veciniea va traí.

Periti dar' gânduri grele, periti voi lacrimióre
Ce eri inca udarati obrazu-mi intristatu!
Lasati-me in pace, cá-ci adi e serbatóre, —
Unu visu, unu visu fericite vedu adi realizatu;
Palatulu si colib'a, boeriulu si pastorulu
Unu cugetu aiba astadi o vóce numai ei . . .
La Dunare, la Carpati adi strige muritoriulu:
Traiésca Romani'a, si Carolu craiulu ei!!

(Jadani)

T. V. PACATIANU.

DESCEPTAREA.

Intristatu plinu de dorere
Si in creri confusu grozavu,
Suferiam in lantiuri grele
Tiranitu cá si unu sclavu!

De mi se clatiná lantiulu
Peptu-'mi umplea cu fiori,
De tortura pagánésca
Me scaldám in asudori.

Dar' us'a dela 'nchisóre
De-odata s'a descuiatu
Si-o radia din scumpulu sóre
Inchisórea-au luminatu.

Eu esíndu din inchisóre,
Me vediúi incungiu ratu
De-o elita militare,
Ce me luá escortatu.

Lânga-o culme majestósá
Ajungúndu pre plaiu cu flori,
Suna-o vóce fiorósá:
Stái cá-aci trebe se mori!

Sórele spre repausare
Gata, cu gele cautá
La scen'a de intristare
Ce pre mine me-asceptá!

Si-o radia de mangaiere
Catra mine infindea,
Se aline-a mea dorere
Ce cánti'a 'mi stéruia.

Ca 'n intrég'a mea viétia
Alta-ce nu am smintitu,
Decátu gíntea mea romana
Preste tóte o-am iubitu.

Erá lacrimele-amare
Stórse prin antagonismu,
Doriám cá se fie sterse
Prin virtuti de romanismu;

Si prin visurile mele
La-altu-cev'a n'am cugetatu
Cá la-o România mare
Cu-unu poporu civilisatu.

Cu ast'felu de consciința
Capulu plecu nebănuitu
Făr' de nici o 'nfiore
Sub alu spadei ascuttu.

Pentra limba si natiune
Gata! gata sum se moru;
Pentru-acestea mórtea-mi vine
Cá celu mai nobilu odoru! —

Nici de sabii ascuțite,
Nici de glóntie de dusămanu
Nu mi-e gróza, nu mi-e frica,
Că-ci amu sufletu de romanu.

Sub acésta meditare
Sórele ér' s'a ivitu,
Eu din cugetarea-afunda
Reculesu am tresaritu.

Lantiulu cá sî o fantóma
De pre mine-a disparutu
Starea mea fû numai tipulu
Tempului care-au trecutu.

Că-ci elit'a militare
Carea m'a fostu cungiuratu
Strigă: Urra! se traiésca!
Romani'a cá Regatu!

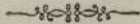
(Gy. Varsianu.)

SIMEON P. DESSEANU.

MAIESTATII S'ALE CAROLU I REGELE ROMÂNIEI.

Cându Român'a, Sire, Rege V'a aclamatu
Si Dumnedieu din Ceriuri V'a bine-cuvântatu;
Eu Ve urezu din parte-mi ani multi, dile frumóse
Si Domnie bogata in fapte glorióse.

GR. M. ALEXANDRESCU.

O PAGINA DE AURU DIN VIÉTI'A UNEI FEMEI.

In anim'a femeiloru se intr'unescu cele mai nobile
sêmțieminte. Dintre tóte acestea inse mai multu le im-
podobesce sêmțiuulu de compatimire.

Si acestu sêmțimentu a animei femeiesci nu se
pléca numai spre individi singuratici, ci cuprinde intréga
lumea patiminda: sterge lacrimile cersitoriuului si mângaiu
pre fiiulu patimindu alu palatelor.

Pretutindenea unde durerea stórcé lacrimé din
ochii seracului, unde lips'a séca poterile de viétia, unde
chinurile strivescu pre fiiulu durerei, unde sudorile de
mórte ale betranetiilor umplu incretiturile faćiei: se
presentéza femeia compatiminda si sterge lacrimile se-
raciloru, redica pe celu strivitu, scóte din bratiale seci
ale lipsei pre orfanulu si veduv'a aprópe de mórte, si
mângaiu pre moribundu — tindiéndu ajutoriu celoru ce
au de-a remané fára spriginu.

Si ori-cine va vedé pre femeia indeplinindu faptele
compatimirei, nu póte se nu admire, iubésca si adoreze
pe femeia.

Unu pruncu cersitoriu stá in cornulu ulitiei cu
faćia uscata de fóme, tiéntindu-si ochii rogatori spre
multimea nepasatoria, — cu frica 'si intinde mân'a tre-
murându dupa mila, rogandu-se cu suspinu:

— „Mam'a e bolnava de mórte, micutiulu meu
frate nu a mancatu de doue dile. Indurati-ve de mam'a
mea! . . . Ajutáti pe frate-meu! . . .“

Pentru sine nu cere nimicu, — elu suferé bucurosu,
numai mam'a s'a se capete ajutoriu si numai fratelui
seu mai micu se-i póta duce o bucatura de pane.

Cu îngâmfare trece pe lângu elu fiiulu resfaćiatu
alu lumei aristocratice, — ar' fi si rusine pentru din-
sulu a se oprí inaintea cersitoriuului golu si debumban-
du-si paltonulu elegantu se-i arunce doi-trei dieceri;
se póte cá i-s'a facutu mila de elu dar' nu-i ajunge
tempulu cá se-lu impartasiésca in cev'a ajutoriu. Cu
asprime privesce banchirulu pe prunculu lipsitu. Nu
crede la ast'feli de cersitori, pentru ace'a sbierându
asupr'a pruncului tremuratu 'lu amenintia cu sbirii
politiei. In desiertu 'si intinde mân'a bietulu cersitoriu,
nu-i cene se se indure de elu cu o bucata de pane séu
cu unu cruceriu, — toti 'su surdi la vocea lui! Dar'
éca se apropia o femeia imbracata in doliu. — „Mam'a
e bolnava de mórte, micutiulu meu frate nu-a mánca-
tu de doue dile! . . .“

Se opresce, privesce cu indurare pe prunculu tre-
murându, — lacrimé i-inunda faćia si dorere compati-
mitóre 'i pètrunde anim'a, — icón'a trista a mortiei se
infaciosiéza inaintea ochiloru sufletului seu. — Oh, si
dela sinulu ei a rapitu mórtea pre iubitiu sei!

Velulu veduviei acopere brasdele cu cari durerea
si-a insemnatu urmele s'ale pre faćia ei, dar' nu póte
se-si inadusie amaratiunea care si astadi i-i umple anim'a.

— Condú-me la mama-t'a prunculu meu! Unde
locuiti?

Prunculu privi cu surprindere pre dam'a eleganta,
apoi cá si cum ar' vedea inaintea s'a pre angerulu seu
mantuitoriu, pléca fára cuventu, tacutu si veselu.

* * *

Intr'unu bordeiu sutteranu jace serman'a mama
parasita de toti. Faćia i-e palida, busele seci si ochii
cadiuti afundu in capu. In chilia nu se aude decatu
suspínulu inadusitu a bolnavei si plânsulu pruncului
flaméndu.

Prunculu cersitoriu ingenunchia lângu patulu ma-
mei s'ale, i-i redica mân'a uscata si fora de a díce unu
singuru cuventu aréta pre dam'a eleganta.

Dam'a in linisce se apropia de bolnava, i-i prinde
mân'a cu gingasia si întorcându-se catra pruncu díce:

— Mergi fiiulu meu in cas'a vecina si spune me-
dicului care locuiesce acolo cá-lu rogu se vina pre pu-
cinu tempu aici.

Si dicéndu acestea dimise pre pruncu, dându-i
biletulu seu de visita.

Prunculu uimitu privesce pre dama, indoindu-se

ca mediculu o se vina in acestu bordeiu umedu si seracuti, dara privirea plina de confidintia a damei 'lu incuragiaza si elu pléca aruncându inca o privire spre patulu de durere a mamei s'ale.

Mediculu veni indata; si esaminandu cu ingrigire pe morbósa, i-se incretiesce fruntea. Dam'a cunósee aceste incretiri insemnatóre de periclu si intristandu-se si dens'a intreba:

— E incurabila, d-le medicu?

— Nu chiar'. Dar' avemu de lucru cu o aprindere de plamáni si cu o inflamatiune negligiata. Inse — vomu probá!

Dicându acestea, scrie unu receptu, — care prunculu, la dispunerea damei, 'lu duce in apoteca. Preste pucinu elu se re'ntórce cu medicin'a gata. Dam'a luându-o dede dintr'éns'a bolnavei conformu indrumarei medicului.

— Asié prunculu meu, vedi asié — díse catra pruncu — dá câte o linguritia mamei t'ale in tóta diumetatea de óra. Eu voiu cercetá in tóta diu'a pre mama-t'a. Ér' banulu acest'a pune-lu bine si cumpera cu elu lemne de incalditu si bucate pentru tene si ai tei.

Si mai adresându inca câte-va cuvinte de mângaiere morbósei, se departa.

* * *

Siese luni au trecutu de-atunci. Intru-o dí ciocnescu usioru la odai'a dómnei. Usi'a se deschide si prin ea intra o femeia cu doi prunci de bratiu.

Celu mai mare cu ochii plecati la pamentu saruta man'a dómnei precându celu mai micu prindiându-se de vestmântulu mamei s'ale se trage cu frica la spatele acelei'a.

— Nó femeia draga — agrai dómn'a cu blandetia pe muierea ce intráse — me bucuru ca cu ajutoriulu lui Ddieu te-ai redicatu.

— Cu ajutoriulu lui Ddieu si alu d-t'ale, nobila dómna! díse femeia sermana stergându-si lacrimel. Anim'a generósa si sufletulu nobilu alu d-t'ale a mantuitu pre mama pentru pruncii sei si pre prunci pentru mam'a loru. Nu am venitu se multiamescu inalt'a gratia a d-t'ale, pentru-ca acést'a mi-ar' fi cu neputintia, ci amu venitu se-ti presentezu pre pruncii mei imbracati in vestmentele cele nóue care ai binevoitu a le tramite.

— Se tácemu de acestea, buna femeia! Se multiamimu numai provedintiei cá ti-a ajutat a te redicá din patulu durerei; ér' acum mergi de graba la baronés'a carei'a te-amu recomendatu si care te va primi in servitiu. — Miser'a femeia cu ochi inundati in lacrime redica mân'a benefacatórei s'ale si i-o sarutá cu multiamita. Dómn'a 'si intórce faci'a de catra ea, cá se nu-í védia lacrimel ce-i curgu din ochi.

— Grabesce, numai grabesce buna femeia, cá se nu te previna cenev'a! adausé ea. Apoi intrá cu grabire in chili'a vecina cá se lase cursu liberu lacrimeloru s'ale. Si acestea lacrime eráu espresiunea cea mai fidela a multiamirei ce sémntiá in anim'a s'a

pentru-cá i-a succesu a aliná durerea unei mame aprópe de usi'a morméntului si a redicá pre o familia ajunsa la estrema lipsa.

Miser'a femeia se indepartá benecuventându pre salvatóri'a s'a si a prunciloru sei.

* * *

Pána cându va sémnti femeia, pána cându ea se va scí misicá la privirea ómeniloru lipsiti si necajiti: pána atunci durerea va aflá alinare, intristarea consolare si lips'a indestulare in sémntiulu de compatimire a femeiei.

Si acestu sémntiu nu va incetá nici cându de-a-o indemná la fapte nóbile si generóse; cá-ci elu traiesce in ea pururea si nu se va stinge din anim'a femeiei de cátu cu ultim'a palpitare a ei!

Com. prin ANN'A C. POPU.

REVISTA.

Regatul Romaniei s'au recunoscutu deja de catra tóte poterile Europene precum si de catra Republic'a Stateloru unite Americane.

Carolul I. Regele Romaniei va fi de-aci incolo numele Regimentului austriacu de infanteria nr. 6, a carui'a sieffu este Majestatea S'a Regele Romaniei.

Bani romanesci noi cu efigi'a Majestatiei S'ale Regelui Romaniei s'au batutu la Vien'a si o suma de 250.000 franci in auru au fostu si transportata la Bucuresci.

Regele Romaniei Carolul I. a fostu distinsu de catra Republic'a francesa cu Medali'a militara francesa. Acésta Medalia, care se dá numai soldatiloru distinsi in lupte sangeróse si generaliloru re'ntorsi cu victoria de pe câmpulu de batalia, a fostu tramisa Domnului Romaniei cu pucinu inainte de-a se fi proclamatu acest'a de Rege si asié a sositu la adres'a Principelui Romaniei cu urmatóri'a scrisóre:

„Jules Grevy

„Presiedinte alu Republicei francese,

„Catra Principele CAROLU alu Romaniei.

„Mare Amice! Dorindu a ve dá unu semnu de simtiemintele nóstre de simpatia si de stima, amu hotaritu a ve conferi Medali'a Militara. Aceste modeste insemne, rezervate numai pentru simpli nostri soldati, voru fi cu demnitate puse pe peptulu Altetiei Vostre, care le-a meritatu intr'unu chipu vitejescu in capulu armatei S'ale.

„Suntemu convinsi, ca le veti primi cá o dovéda de dorinti'a sincera de a intari intre Republic'a Francesa si principatulu Romaniei relatiunile de buna amicie, care le unescu.

„Scrisu la Paris, la 14 Marte 1881.

„Marele Vostru Amicu

Jules Grevy.

Contra-semnatu „Barthélemy, St. Hilaire.“

Acést'a epistola, sosindu de-odata cu proclamarea Regatului, Regele Carolu I. a fostu intrebatu, déca doresce a i se schimbá form'a, spre a fi adresata Regelui; Majestatea S'a a respunsu, cá a comandatu cá Domnu ostirea romana si astfelu doresce se-i fia adresata si epistol'a, prin care i se confere Medali'a Militara francesa. Acestu respunsu aréta cultulu ce-lu are Majestatea S'a pentru amintirea gloriósa a lupteloru din Bulgari'a, precum epistol'a presiedintelui Republicei Fran-

cese dovedese resunetulu, ce au avutu acele lupte in tóta lumea, si reumele ce ele au ascuratu natiunei romane si Regelui ei. Modest'a Medalia Militara francesa, este unu semnu de distinctiune multu mai rêvniutu decâtu cele mai pompóse decoratiuni; pucini generali au avutu fericirea de a o primí si, dintre capii Statelor, n'a avut'o, pe câtu scimu, decâtu numai Victoru Emanuel, regele galantomu, si reconstituitoriulu regatului Italianu. Doi fundatori de regaturi au purtat'o. Atátu Romanii câtu si Regele romanu voru primí cu o adênca multiamita si recunoscintia acestu nou semnu de simpatie dela ace'a natiune, cu care suntu legati prin atâtea relatiuni de origine si de educatiune precum si prin sântiemântulu recunoscintiei unitu cu traditiunea.

Incoronarea Regelui si Reginei Romaniei se va indepleni in diu'a de 10/22 Maiu, care e a patr'a aniversare a proclamarei Romaniei de Statu independente. La acestu actu solemn u fi reprezentata fia-care comunitate a Romaniei prin doi delegati. — Pre unu caru de triumfu trasu de 12 boi impodobiti cu flori se va asiediá unulu din cei mai inalti bradi din piscurile Carpatiloru. *La drépt'a carului voru merge juni tierani investiti in costumu nationalu, la stâng'a tierance asemenea in costumulu loru. In diu'a incoronarei se va dá unu banchetu grandiosu tieraniloru.*

Majestatea S'a Regele Romaniei care e presiedintele onorariu perpetuu alu Academiei Romane a luat parte la mai multe siedintie de estu-tempu a acestei institutiuni par escelence científico-literara.

Cununi'a Principelui moscenitoriu de corona alu Austro-Ungariei Rudolfu cu Principés'a Stefani'a fiic'a Regelui Belgiei va fi in 10 maiu anu c. — Statulu Belgiei inzestréza cu 250.000 franci pre tener'a mirésa.

Academi'a Romana in siedintia din 3/15 l. c. a impartitu cele trei premia destinate pentru cele mai bune lucrari literarie. Marele premiu Herescu de 12 mii lei n. l'a datu d-lui Vasile Alecsandri pentru opulu „Despotu Voda“, — premiulu Lazaru de 5 mii lei n. d-lui P. S. Aurelianu pentru opulu „Tier'a nóstra“, — premiulu Eliade de 5 mii lei n. d-lui B. P. Hajden pentru opulu „Linguistic'a romána.“

Membrii ordinari la Academi'a romana in locurile vacante furá alesi domnii At. M. Marienescu, Jacobu Negruzzi si S. F. Marian.

Dr. Gregoriu Silasi savantulu professoru dela universitate din Clusiu si membru alu Academiei romane, a fostu distinsu cu diplom'a de doctoru in filosofia honoris causa.

Atentatele asupr'a imperatului Rusiei Alesandru II. Primulu atentatu asupr'a imperatului Alesandru l'a comisu Charakasoff in Petersburg la 15 Aprile 1866. Unu sateanu a saritu si a smâncitu arm'a din mân'a asasinului, scapându astfelu viéti'a imperatului. Unu anu mai tardiu la 13 Juniu Polonulu Berezowzki a pusécatu asupr'a imperatului Alesandru la Paris, care venisé pentru espositiune, si se aflá tocmai in trásura lînga imperatulu Napoleonu III pe drumulu catra Bois de Boulogne, dar' glontiu lu nu nimeri. De atunci pana la 14 Aprile 1879 n'a mai redicatu nimeni man'a asupr'a vietiei Tiarului. In acésta di unu fostu dascalu anume Solovieff, a trasu intr'o deminétia in Petersburg trei focuri dintr'unu revolveru asupr'a imperatului, pre candu acest'a se preamblá; imperatulu remase nevulneratu. La 1 Decembre 1879 se comise unu nou atentatu asupr'a Tiarului, i-se pregatisé a-lu aruncá in aeru prin exploziune d'impreuna cu intrég'a s'a suita la intrarea trenulu imperialu in Moscva unde dela o casa invecinata se subminasé sinele drumulu de feru. Imperatulu scapá neatinsu. Asemenea nu succesé nici atentatulu, care

cu pucine luni mai tardiu l'au incercatu in palatulu de érna cu dinamitu. A dóu'a din bombele aruncate asupr'a trasurei s'ale in diu'a de 1/13 Martiu a. c. i-i curmá viéti'a.

Tiarulu Alesandru III. este privitu in Rusi'a cá unu sociu si tata de familia de modelu si, de candu s'a casatoritu in 1866 cu princes'a danesa Dagmar, cu Tiarin'a actuala Mari'a Feodorovna, trece de unulu, care despretiuesce si persecuta fora mila ori ce morala lacsa si usióra in viéti'a sociala si conjugala. Viéti'a familiara a fostului printiu mostenitoriu se dice a fi fostu chiaru o viétia de burgesu si fam'a in Russi'a istorisesce cá si cei patru copii ai fiului imperatului au fostu dedati nu numai la mancari fórté simple, ci cate odata si la haine si incaltiaminte bine petecite. Nu se cheltuiá nimic in casa, fora cá printiu mostenitoriu se ié notitia si se esamineze modulu de intrebuintare; se spune inse, cá nici unulu dintre marii duci rusesci nu ar' fi impartitu ajutore atátu de multe, atátu de bucurosu, cá printiu mostenitoriu. Aceste insusiri de caracteru burgesu, au facutu póte se se latiésca intre poporulu rusescu parerea: „Déca va deveni acest'a inperatu, atunci voru deveni ómenii de ómenia la rëndu.“ — Deslusirea ce a dat'o printiu mostenitoriu imperatului Alesandru II, candu acest'a i-i imputá cá nu a fostu invitatu o personalitate de positiune inalta, respundiéndu-i: „Eu nu primescu in casa mea hoti!“ mergea in anulu trecut in Petersburg din gura in gura si contribui multu de a face pe principe si mai placutu la poporu. Printiu mostenitoriu a si fostu intre membrii de frunte ai casei imperatesci singurulu, care cu tóte atentatele continue, potea cutezá de-a se aretá prin stratele capitalei totudeaun'a in trasura deschisa.

Sórtea preotiloru in Romani'a. „Monit. off.“ publica o circulara, prin care ministrulu de interne atrage atentionea prefectiloru asupr'a sórtei preotiloru, care trebe definitivá ficsata, si i-i invita, se staruiesca pre lînga comitetele permanente, cá se prevéda in budgetele comunelor, atátu urbane cátu si rurale, lefile necesare personalulu clericalu.

Productiunea si consumatiunea chartiei se redica astadi la o cifra formidabila, care merge crescéndu pe fia-care anu. Din o lucrare de curéndu facuta resulta cá esis'a actualminte 2985 manufacturi, respandite pe suprafaci'a globului, si cá aceste manufacturi, producu anualu 950 milióne chilogramme chartia de tóte speciile. Aprópe diumetate din acésta chartia, adeca 475 milióne, este utilitata de imprimeria. Diarele singure intrebuintéza mai multu de 300 milióne chilogramme, ce'a ce face câte 755,000 chilogramme pe fia-care di. Guvernele consuma pentru servitiile administrative 100 milióne chilogramme; scólele 90 milióae; comerciulu 120 milióne; industri'a 90 milióne; literele si corespondentiele private, 50 milióne. Numerulu de barbati, femei si copii intrebuintati la fabricatiunea chartiei trece peste 190,000.

Legea de pensiune pentru invetiatorii poporali din Ungari'a d'impreuna cu ordipatiunile ministeriale publicate in urma. Editiune separata din „Scóla Romana“ din Naseudu. Pretiuulu 22 or. cu postporto.

Necrologia. Principele **Joanu Gr. Ghica** tramisu estraordinariu si ministru plenipotentiaru alu Romaniei in Rusi'a, a muritu in Petersburg, lovitu de unu junghiu. Dênsulu a fostu fiulu patriotulu Domnu alu Moldovei Grigore Ghic'a si a lasatu unu nume stimatu de toti. Cá deputatu in camer'a conventionala a Moldovei, la alegerea lui Cuz'a, votá unirea personala. A fostu in mai multe rënduri Ministru in Moldov'a, facú parte din cabinetulu care proclamá intr'unirea ministerieloru si a camereloru romane. Elabora impreuna cu Negri memoriulu justificativu in

in cestiunea monastireloru inchinate. Dupa detronarea lui Cuz'a, fù alesu vicepresiedinte alu Constituantiei, apoi fù ministru alu lui Carolu I, elu contrasemna Constitutiunea si cá ministru de resboiu pregati aperiaa tierii fačia de amenintiarea otomana. Apoi fù numitu agentu diplomaticu alu Romaniei la Vien'a, dupa ace'a in Constantinopolu, de unde se departa la erumperea resboiului; atunci guvernulu romanu i-lu atasia pe lãnga tiarulu, unde remasè si dupa resboiu, si cându Romani'a fù recunoscuta cá statu independentu, i-se dete titlulu de tramisu extraordinariu si ministru plenipotentiariu, in care calitate functiona pâna la mórtea s'a.

Daniele Galu notariu cerc. si proprietariu in Secuieu, cu soçi'a s'a Justin'a nasc. Unguru, cá parinti; fii loru: Victori'a, maritata dr. Em. Filipanu medicu suprefecturalu in Naseudu, Joanitia, Justin'a si Virgini'a cá sorori si respectivu frate, cu anim'a infrãnta de cea mai sfasiatõria dorere anuncia, cá multu iubiti'a loru fiica si respectivu sora Corneli'a Gallu, in Naseudu la 11 aprile st. n. dupa prãndiu, in flõrea impupinda a vietiei, fiendu de 16 ani, si-a datu candidulu sufletu in manile Creatoriului. Remasitiile pamentesci ale bunei, blãndeii, intieleptei, de toti iubitei copile s'au astrucatu la 16 lun'a curente st. n. in cemeteriulu berericeii romãne gr. cat. din Secuieu. — „Domnulu te-a iubit cu iubire eterna, de ace'a Te-a luat la sene, indurãndu-se“ (Jer.) Rõga, draga Copila, — acolo susu, unde Te afli, in regiunile ceresci intre cetele angeriloru — pre Atotpotintele, se tinda balsamu de mangaiare pre animele sãngerãnde ale parintiloru si fratiloru Tei, cari nu Te voru uitã si nu Te voru poté uitã neciodata. La revedere in patri'a ceresca, scumpa Cornelia!

Pregatiri la nunt'a principelui de corona Rudolffu.

Vien'a 17 aprile 1881.

Domnule Redactoru!

Spera cá frumõsele cetitõrie ale fõiei Domnie-T'ale voru ceti cu interesare aceste orduri, fiindu cá voiescu a Ve scrie despre pregatirile nuntiei principelui de corona, — si apoi eu câtu doru, cu câtu însufletire nu mai cetescu fetele feciore despre lucruri de acestea?

Nunt'a se va serbã in 10 Maiu. In dilele prime ale lunei Maiu Vien'a va fi dara loculu celoru mai marete festivitati, de cari dela nunt'a regelui de presinte nu s'au petrecutu in Vien'a.

Festivitatile acestea voru intrece in frumscitiã si marime pe jubilaeulu din anulu trecut.

Ce chipu grandiosu va fi atunci cetatea, — ce misicare colosalã in tõte partile ei!

Cãta pompa, cáta elegantiã trebue se arete Vien'a in acele dile la o serbare cá si acest'a, de care intr'unu diumetate de seclu abiè se petrece un'a.

Senatulu residentiei a pusu tõte in misicare, cá se póta primí mirés'a intr'unu modu demnu de Alteti'a Sa si demnu de vechiulu renume alu resiedintiei.

Pregatirile s'au inceputu deja cu tõta energi'a; planulu este gata. — Cu acest'a ocaziune me marginescu pre lãnga scrierea punctelor principalu ale programei. Detaliulu m'ar conduce prea departe.

Cele mai frumõse parti ale festivitatoru voru fi in 8 Maiu o festivitãte popularã in Prater; in 9, intrarea miresei in cetate si in 10 cununí'a.

Mirés'a princesa va sosi in dilele prime ale lui Maiu la Vien'a in societatea parentiloru sei, cari voru luã parte nu numai la festivitãtile de aici, ci si la cele din Pest'a si Prag'a. Inaltii óspeti se voru primí cu cea mai mare pompa si se voru conduce la castelulu din Schönbrunn prin strate cu porti triumfali, decorate grandiosu. In Schönbrunn va siedeã mire's'a pâna in 9 Maiu — cându va avé locu intrarea in cetate. — Aici va culminã festivitãtea; pentru acestu conductu s'au facutu cele mai frumõse planuri si se facu cele mai energice pregatiri. — Conductulu va porni din Favorita la podulu Elisabetei. — Aici va fi o pórtã triumfalã construata câtu se póte de splendidu. Sub pórtã va salutã primãtele resiedintiei mirés'a, a carei trasura singura va trece pe sub portalu, era celelalte voru trece pe de-o parte. Podulu va fi ornatu corespundentioru. De-aici va trece conductulu catra curtea imperatésca.

Fõrte pucini voru fi inse norocõsi de-a poté assistã, de-a poté vedé acestu maretiu conductu. De pre-acum'a sunt vëndute pentru diu'a de 9 Maiu tõte ferestrele de pe stratele amintite, si locurile de pe tribunile ce se voru construi; pentru ace'a cá poporul se i se deie ocaziune de-asi petrece se va tiené o Serbare popularã in Prater la 8 Maiu. Pragram'a acestei serbãri e fõrte bogatã, si promite o serbare, ce neamu de neamu o va pomeni, precum dice romanulu. — Cununí'a va fi in 10 Maiu, era prõtulu cununtioru Cardinalulu-primãte din Praga, fiendu scaunulu de archiepiscopu in Vien'a vacantu. — Intre cele multe se va adresã principelui mire o felicitare din partea studentiloru in 9 limbi, la care va luã parte si societatea stud. romani din Vien'a „Romani'a Juna.“ Presiedintele societãtii va fi in deputatiunea tramisa de studentu.

Atãt'a acum'a. Despre decursulu festivitatoru mi-voiu luã libertate a Ve scrie la tempulu seu.

Primiti s. c. l.

Aureliu Cupsi'a.

Deslegarea Gaciturei de siacu din nrulu 3.

Copila tinerica
Tu svava florica
Me faci se te iubescu.
Candu faci'a-ti frumõsica
Cu multu doru o privescu!

V. M. Popu.

Bene o-au deslegatu: Dõmnele si domniõrele Mari'a Filipu n. Cõsm'a, Sofi'a Stoianu, Corneli'a Giuc'a, Ann'a Cuteanu, Emili'a Onciu n. Ciavoschi, Veronic'a Liscanu n. Chitta, Ann'a C. Popu, Ludovic'a P. Popu, Mari'a C. Popu, Sofi'a Barbusiu, Elis'a Barbusiu, Victori'a Fagãrasianu, Ann'a G. Moldovanu, Mariti Caprariu, Id'a Mladinu, Victori'a Popu, Juliãna Valeanu, Amali'a Corbu, Emili'a Salvanu, Sofi'a Cerniciu, Olg'a Tarangulu, Margareta, si domni Alesãndru Popoviciu, Joanu M. Petranu, Ilie Nedelcu, Mateiu Popu, Joanu Popu Reteganulu, Joanu Muresianu, Joanu Dicu-Decanu, Joanu Brind'a, Emilianu Mandasievski, G. B., Nicolau Popoviciu, Mihaiu Marcuti, Joanu Hozás, Basiliu Turcu, Joanu Moldovanu, Demetriu Mitrofanu, Isai'a Hentesiu, Ignatu Borz'a, Juliu Dragusiu, Vasiliu Radu, Gregoriu Popescu.

Premiale escrise le-au cãscigatu: dõmna Ann'a G. Moldovanu si domtulu Joanu Muresianu.

Gacitura de siacu.

De Nicolau Popoviciu.

ne	ci	ne	i	ei	mãm
n'am	nas-	spu-	ce	ni	tre-
de	mi	dic-	tun-	ma-	tra-
cu-	a-	i	se	in	a-
Dõm-	tõm-	tu,	Dé-	Pen-	Di-
vu-	tu-	ne!	ne	Of!	ca

Se póte deslegã dupa scrietura calnulu.

Terminulu pentru deslegare e 1/13 Maiu.

Intre gãcitori se voru sortiã icõne frumõse si carti pretiõse.

POST'A REDACTIUNEI.

Serbatori fericite cetitõreloru si cetitoriloru „Amicului Familiei!“

Maritam'asiu maritã... Nu scimu cene te-a luã!

Tener'a amorisatã... E fõrte desperatã!

Me dusei sér'a pe luna... Poesi'a nu ti bunã!

Resultatulu Concursului escriseu prin Administratiunea acestu diurnalu se va comunicã in numerulu urmatioru.

Proprietariu, Editoru si Redactoru respundietoriu: Nicolae F. Negrutiu.

Imprimari'a „Demeter & Kiss“ in Deesiu.